

Tinget, at det kunde han godt stemme for endnu, men han vil ikke stemme for den nægte Aaeneparagraf. Det er hele Forstællingen; den ene var paalædt og gav sig ikke ud for at være en Aaeneparagraf, men var det i Virkeligheden, mens dette giver sig ud for at være en Aaeneparagraf. Det er det nægte, der skræmmer det ærede Medlem. Naar man vil flæde Aaeneparagraffen paa, vil det ærede Medlem stemme for den.

Finansministeren (Strup): Det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (D. Hansen) udtalte før, at man saavede en finansiell Oversigt til Begrundelse af, at man nu maatte laane til Bygningen af fremtidige Jærnbaner, og at det Spørgsmaal, hvorledes Pengene skulde tilvejebringes om ved Laan eller paa anden Maade f. Eks. ved Statter, burde være løst, før man gik til at bestemme at Jærnbanerne skulde bygges. Denne Udtalelse af det ærede Medlem mindede mig om en Udtalelse, der blev hørt her i dette Ting for mange, mange Aar siden, længe før den Tid, da det ærede Medlem har været Medlem af Rigsdagen, og jeg tvivler endogaa om, at der er ret mange af de nuværende Medlemmer af Landstinget, som være Medlemmer den Gang, denne Udtalelse blev fremsat. Den lød saaledes: Have vi da ingen Finansminister mere? Denne Udtalelse kom fra et meget højttaget, højt værderet Medlem af dette Ting, som nu er død. Som sagt det ærede Medlems Udtalelse mindede mig om dette Udtraab den Gang. Jeg vil da blot, for at det skal vides, at Finansministeren er til Stede i Dag ved denne Behandling, spørge det ærede Medlem, hvad det egentlig er for finansielle Oplysninger, han saavner? Tror det ærede Medlem, at vi kunne udrede ca. 30 Mill. til Jærnbanebygning uden ad ekstraordinær Vej at skaffe Midler til Veje? Eller tror det ærede Medlem, at den finansielle Stilling i det hele taget er en saadan, at vi skulde have nogen særlig Betænkelse ved at laane Penge af Hensyn til Udredelse af Rentterne deraf. Det maa jo være de to Ting, der ere afgørende her. Mig forekommer det, at det første Spørgsmaal, om der virkelig er Midler til Stede til at bygge Jærnbaner og til at hve Tilflugt til Bygningen af Jærnbaner til et Beløb af 30 Mill. og mere, kan ethvert Medlem besvare sig selv, uden at behøve nogen Besvarelse af Finansministeren. — Det forekommer mig endvidere, at ærede Medlemmer, som have været med til at stemme for Finanslovsforslag, og nu endelig i Aar for en definitiv Finanslov, maa vide saa meget om den

finansielle Stilling, at de vide, at der ikke er Midler til at bygge Jærnbaner af Oberstuden, men at der ikke saavnes Midler til at forrente saadanne Anlæg. — Det ærede Medlem fremkom med en Udtalelse om, at man ikke paa den Maade maatte give en Bemyndigelse, der kom til at virke i mange Aar fremad. Dette undrer mig i høj Grad, thi det forekommer mig, at dersom man ikke vil give en saadan Bemyndigelse, saa kan man heller ikke indlade sig paa at vedtage Jærnbanelove, som den, her er Tale om, hvor Beløbene skulde udredes gennem en længere Række af Aar. Men det er saa meget forunderligere at høre disse Ord, naar man mindes, hvad det ærede Medlem vist ogsaa gør, at de første Statsbaner i Landet netop kom til Stede paa den Maade, at den daværende Regering blev bemyndiget til enten at betale Jærnbanerne kontant, eller ved successive at udstede Obligationer til den Kurs, der kunde opnaas derved. Det var paa den Maade, man begyndte paa Bygningen af Statsbaner her i Landet. Naar man nu atter kommer til at bygge for optagne Laan, ligesom man begyndte dermed, saa maa det ikke glemmes, at der i Mellemtiden er skaffet til Veje her i Landet Statsbaner til et Beløb af henved to Hundrede Millioner Kroner, imedens den Gæld, der er tilbage fra disse Jærnbaner er, jeg vil ikke sige forspindende, men dog ganske overordentlig lille. Man vil vide, at der endnu staar nogen Gæld tilbage at betale i Anledning af Købet af de sjællandske Jærnbaner, men det er forholdsvis ubetydeligt. Det forekommer mig altsaa, at denne Paakaldelse af Finansministeren fra det ærede Medlems Side ikke havde været nødvendig ved denne Lejlighed.

Th. Nielsen: Det er kun en kort Bemærkning, jeg vil gøre. Jeg agter ikke at blande mig i den Diskussion, der er ført om Statslaan eller ikke Statslaan. Jeg vil derom kun udtale, at jeg allerede i For under Forhandlingen om Statslaanet bemærkede, at naar vi fik en regelmæssig Finanslov, skulde jeg ikke have det mindste imod at gaa med til Statslaan, men ogsaa kun under denne Forudsætning. Den ærede daværende Indenrigsminister svarede dertil, at det glædede ham for saa vidt, thi han haabede, at saa vilde jeg ogsaa være med til at skaffe en regelmæssig Finanslov. Det var hans Svar. Det viser, at jeg aldeles ikke er i Modsigelse med mig selv, men det forekommer mig rigtigt, at det ærede 4de Kjøbenhavnske Medlems (Det. Hansen) Stilling ikke er saa god. Han har særlig i Dag, hvad der ogsaa er